

Ye's / Emel

İnsanları canlandıran emeldir; öldüren ye'stir.

Mektubat (473)

(Toplama yaparken,soru odaklı kategorilere ayırdım)

1.Ders: YE'S

1.Ye's nasıl oluşur,neden olur,nereden gelir?

1)Arkadaş! **Amele ve taate muvaffak olamayan azabdan korkar, yeise düşer.** Böyle bir me'yusun gözüne, dinî mes'elelere münafi edna ve zayıf bir emare, kocaman bir bürhan görünür. Böyle birkaç emareyi elde eder etmez, diğer emarelerin saikasıyla ilân-ı isyan ederek İslâm dairesinden çıkar, şeytanın ordusuna iltihak eder. Binaenaleyh a'male muvaffak olamayanlar, yeise düşmemek için şu âyete müracaat etsin:

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

Meali: (Zümer 53: (De ki:Ey kendi aleyhlerine olarak günahlarda aşırı giden kullarım,Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin.Çünkü Allah bütün günahları bağışlayandır.Şüphesiz O Allah çok bağışlayan,çok acıyandır.)) Mesnevi-i Nuriye (65)

Çaresi: Rahmet-i İlahiyeden ümid kesilmez.

Mektubat (327)

2) Şeytanın en tehlikeli bir desisesi şudur ki: Bazı hassas ve safi-kalb insanlara tahayyül-ü küfrîyi tasdik-i küfürle iltibas ettiriyor. Tasavvur-u dalaleti, dalaletin tasdiki suretinde gösteriyor. Ve mukaddes zâtlar ve münezzeş şeyler hakkında gayet çirkin hatıraları hayaline gösteriyor. Ve imkân-ı zâtîyi, imkân-ı aklî şeklinde gösterip imandaki yakînine münafi bir şekk tarzını veriyor. **Ve o vakit o bîçare hassas adam, kendini dalalet ve küfür içine düştüğünü tevehhüm edip imandaki yakîninin zâil olduğunu zanneder, ye'se düşer,** o ye'sle şeytana

maskara olur. Şeytan hem ye'sini, hem o zaîf damarını, hem o iltibasını çok işlettirir, ya divane olur yahud "herçi bad âbad" der, dalalete gider.

Lem'alar (74)

Çaresi:

a) Ey ehl-i iman! Bu müdhiş düşmanlarınıza karşı zırhınız: Kur'an tezgâhında yapılan takvadır. Ve siperiniz, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın Sünnet-i Seniyesidir. Ve silâhınız, istiaze ve istiğfar ve hıfz-ı İlahiyeye ilticadır.

Lem'alar (72)

b) İşte şeytanın evvelki desiselerine karşı mü'minin tahassüngâhı: Muhakkikîn-i asfiyanın düsturlarıyla hududları taayyün eden hakaik-i imaniye ve muhkemat-ı Kur'anîyedir. Ve âhirdeki desiselerine karşı; istiaze ile, ehemmiyet vermemektir. Çünkü ehemmiyet verdikçe, nazar-ı dikkati celbettirip büyür, şişer. Mü'minin böyle manevî yaralarına tiryak ve merhem, Sünnet-i Seniyesidir.

Lem'alar (75-76)

c) İşte ey ehl-i hak ve ehl-i hidayet! Şeytan-ı ins ü cinnînin mezkûr desiselerinden kurtulmak çaresi: Ehl-i Sünnet ve Cemaat olan ehl-i hak mezhebini karargâh yap ve Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın muhkemat kal'asına gir ve Sünnet-i Seniye'yi rehber yap, selâmeti bul!..

Lem'alar (78)

d) Ey maraz-ı vesvese ile mübtela! Biliyor musun vesvesen neye benzer? Musibete benzer. Ehemmiyet verdikçe şişer, ehemmiyet vermezsen söner. Ona büyük nazarıyla baksan büyür. Küçük görsen, küçülür. Korksan ağırlaşır, hasta eder. Havf etmezsen hafif olur, mahfi kalır. Mahiyetini bilmezsen devam eder, yerleşir. Mahiyetini bilsen, onu tanısan gider. Öyle ise, şu musibetli vesvesenin aksam-ı kesîresinden kesîr-ül vuku olan yalnız beş vechini beyan edeceğim. Belki sana ve bana şifa olur. Zira şu vesvese öyle bir şeydir ki, cehil onu davet eder, ilim onu tardedir. Tanımazsan gelir, tanısan gider.

Sözler (274)

3) Yoksa تَسُوا اللَّهَ فَاَتَسِيهِمْ اَنْفُسَهُمْ اُولَئِكَ هُمُ الْقَاسِيُونَ sırrına mazhar olup, nefsinin unutup, hayatın zevalini düşünmeyerek, **hususî kararsız dünyasını, aynı umumî dünya gibi sabit bilip, kendini lâyemut farzederek dünyaya saplansa**, şedid hissiyat ile ona sarılsa, onda boğulur gider. O muhabbet onun için hadsiz bela ve azabdır. Çünkü o muhabbetten yetimane bir şefkat, me'yusane bir rikkat tevellüd eder. Bütün zîhayatlara acır; hattâ güzel ve zevale maruz bütün mahlukata bir rikkat ve bir firkat hisseder; elinden bir şey gelmez, **ye's-i mutlak içinde elem çeker.**

Mektubat (11-12)

Çaresi:

a) **Âhiret akidesi**; hayat-ı içtimaiye ve şahsiye-i insaniyenin üss-ül esası ve saadetinin ve kemalâtının esasatı olduğuna, yüzer delillerinden bir mikyas olarak yalnız dört tanesine işaret edeceğiz:

Birincisi: Nev'-i beşerin hemen yarısını teşkil eden çocuklar, yalnız Cennet fikriyle, onlara dehşetli ve ağlatıcı görünen ölümlere ve vefatlara karşı dayanabilirler ve gayet zaîf ve nazik vücudlarında bir kuvve-i maneviye bulabilirler ve her şeyden çabuk ağlayan gayet mukavemetsiz mizac-ı ruhlarında, o Cennet ile bir ümid bulup mesrurane yaşayabilirler.

İkinci delil: Nev'-i insanın -bir cihette- nısfı olan ihtiyarlar, yalnız hayat-ı uhreviye ile yakınlarında bulunan kabre karşı tahammül edebilirler.

Üçüncü delil: İnsanların hayat-ı içtimaiyesinde en kuvvetli medar olan gençler, delikanlılar, şiddet-i galeyanda olan hissiyatlarını ve ifratkâr bulunan nefis ve hevalarını tecavüzattan ve zulümlerden ve tahribattan durduran ve hayat-ı içtimaiyenin hüsn-ü cereyanını temin eden; yalnız Cehennem fikridir.

Dördüncü delil: Nev'-i beşerin hayat-ı dünyeviyesinde en cem'iyetli merkez ve en esaslı zemberek ve dünyevî saadet için bir Cennet, bir melce, bir tahassüngâh ise; aile hayatıdır. Ve herkesin hanesi, küçük bir dünyasıdır. Ve o hane ve aile hayatının hayatı ve saadeti ise; samimî ve ciddî ve vefadarane hürmet ve hakikî ve şefkatli ve fedakârane merhamet ile olabilir ve bu hakikî hürmet ve samimî merhamet ise; ebedî bir arkadaşlık ve daimî bir refakat ve sermedî bir beraberlik ve hadsiz bir zamanda ve hududsuz bir hayatta birbiriyle pederane, ferzendane, kardeşane, arkadaşane münasebetlerin bulunmak fikriyle ve akidesiyle olabilir.

Asa-yı Musa (216)

b) Kur'an-ı Hakîm'de **وَلِدَانٌ مُّخَلَّدُونَ** sırrı ve meali şudur ki: Mü'minlerin kabl-el büluğ vefat eden evlâdları, Cennet'te ebedî, sevimli, Cennet'e lâıyk bir surette daimî çocuk kalacaklarını.. ve Cennet'e giden peder ve vâlidelerinin kucaklarında ebedî medar-ı sürurları olacaklarını.. ve çocuk sevmek ve evlâd okşamak gibi en latif bir zevki, ebeveynine temine medar olacaklarını.. ve herbir lezzetli şey'in Cennet'te bulunduğunu.. "Cennet tenasül yeri olmadığından, evlâd muhabbeti ve okşaması olmadığı" nı diyenlerin hükümleri hakikat olmadığını.. hem dünyada on senelik kısa bir zamanda teellümatla karışık evlâd sevmesine ve okşamasına bedel safi, elemsiz milyonlar sene ebedî evlâd sevmesini ve okşamasını kazanmak, ehl-i imanın en büyük bir medar-ı saadeti olduğunu şu âyet-i kerime **وَلِدَانٌ مُّخَلَّدُونَ** cümlesiyle işaret ediyor ve müjde veriyor.

Mektubat (78)

c) Gafil nefis, âhireti dünyanın bitişiğinde ve dünya ile bağı bir menzil zannediyor.(Bu itibarla nefsin elinde iki silâh vardır.) Dünyanın zeval ve fenasının eleminden kurtulmak için âhireti düşünmekle ümidvar olur.

Mesnevi-i Nuriye (183)

d) Arkadaş! İslâmiyet, bütün insanlara bir nur, bir rahmettir. Kâfirler bile onun rahmetinden istifade etmişlerdir. Çünkü İslâmiyet'in telkinatıyla küfr-ü mutlak, inkâr-ı mutlak; şek ve tereddüde inkılab etmiştir. O telkinatın kâfirlerde de yaptığı in'ikas ve tesirat sayesinde, kâfirlerin, hayat-ı ebediye hakkında ümidleri vardır.(Bu sayede, dünya lezzetleri ve saadeti onlarca tamamıyla zehirlenmez. Bütün bütün o lezzetler elemlere inkılab etmez. Yalnız tereddüdleri vardır. Tereddüd ise, her iki tarafa baktırır. Deve kuşu gibi, tam manasıyla ne kuş olur ve ne de deve olur. Ortada kalarak her iki tarafın zahmetinden kurtulur.)
Mesnevi-i Nuriye (80- 81)

4) Bu anlarda **hayatın kararsızlıklarından mütevellid ye's**, bizi müteessir ediyor. Şefkat ve merhamete hasret çekiyoruz.
Barla Lahikası (224)

Çaresi:

a)**Sual:** Kâinattaki mütemadiyen şu hayret-engiz faaliyetin sırrı ve hikmeti nedir? Neden şu durmayanlar durmuyorlar, daima dönüp tazeleniyorlar?**Elcevab:** Cenab-ı Hakk'ın esma-i hüsnasının hadd ü hesaba gelmez enva'-ı tecelliyatı var. Mahlukatın tenevvüleri, o tecelliyatın tenevvüünden geliyor. O esma ise, daimî bir surette tezahür isterler. Yani, nakışlarını göstermek isterler. Yani nakışlarının âyinelerinde cilve-i cemallerini görmek ve göstermek isterler. Yani, kâinat kitabını ve mevcudat mektubatını ânen fe-ânen tazelandirmek isterler. Yani, yeniden yeniye manidar yazmak ve her bir mektubu, Zât-ı Mukaddes ve Müsemma-yı Akdes ile beraber, bütün zîşuurların nazar-ı mütalaasına göstermek ve okutturmak iktiza ederler.
Mektubat (86 - 87)

b) Yirmialtıncı Söz'de sırr-ı kadere dair beyan edildiği gibi, musibet ve hastalıklarda insanların şekvaya üç vecihle hakları yoktur. **Birinci Vecih:** Cenab-ı Hak, insana giydirdiği vücut libasını san'atına mazhar ediyor. İnsanı bir model yapmış, o vücut libasını o model üstünde keser, biçer, tebdil eder, tağyir eder; muhtelif esmasının cilvesini gösterir. Şâfi ismi hastalığı istediği gibi, Rezzak ismi de açlığı iktiza ediyor. **İkinci Vecih:** Hayat musibetlerle, hastalıklarla tasaffi eder, kemal bulur, kuvvet bulur, terakki eder, netice verir, tekemmül eder; vazife-i hayatiyeyi yapar. Yeknesak istirahat döşegindeki hayat, hayr-ı mahz olan vücuttan ziyade, şerr-i mahz olan ademe yakındır ve ona gider. **Üçüncü Vecih:** Şu dâr-ı dünya, meydan-ı imtihandır ve dâr-ı hizmettir; lezzet ve ücret ve mükâfat yeri değildir. Madem dâr-ı hizmettir ve mahall-i ubudiyettir; hastalıklar ve musibetler, dinî olmamak ve sabretmek şartıyla o hizmete ve o ubudiyete çok muvafık oluyor ve kuvvet veriyor.
Lem'alar (9-10)

5) Nasılki sarhoşluk, hakikî vazifelerden gelen elemleri ve ihtiyaçları sarhoşlukla muvakkaten unutturduğu cihetle, menhus ve kısa bir zevk verir; öyle de: Böyle **fâni boğuşmaları ve**

hâdiseleri merakla takib etmek, bir nevi sarhoşluktur ki; hakikî vazifelerden gelen ihtiyacat ve yapmamaktan gelen teellümatı muvakkaten unutturduğu için, menhus bir zevk verir veya **tehlikeli bir ye'se düşüp** **لَا تَغْتَابُوا مِنَ رَحْمَةِ اللَّهِ** âyetindeki emri-î İlahîye muhalefet eder, tokada müstehak olur.
Emirdağ Lahikası-1 (58)

Çaresi:

Dünya madem fânidir. Hem madem ömür kısadır. Hem madem gayet lüzumlu vazifeler çoktur. Hem madem hayat-ı ebediye burada kazanılacaktır. Hem madem dünya sahipsiz değil. Hem madem şu misafirhane-i dünyanın gayet Hakîm ve Kerim bir Müdebbiri var. Hem madem ne iyilik ve ne fenalık, cezasız kalmayacaktır. Hem madem **لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا** sırrınca teklif-i mâlâyutak yoktur. Hem madem zararsız yol, zararlı yola müreccahtır. Hem madem dünyevî dostlar ve rütbeler, kabir kapısına kadardır. Elbette en bahtiyar odur ki: Dünya için âhireti unutmasın, âhiretini dünyaya feda etmesin, hayat-ı ebediyesini hayat-ı dünyeviye için bozmasın, malayani şeylerle ömrünü telef etmesin; kendini misafir telakki edip misafirhane sahibinin emirlerine göre hareket etsin; selâmetle kabir kapısını açıp saadet-i ebediyeye girsin.
Mektubat (71)

6) Hadsiz ihtiyaçlara düşen, zahire aldanarak maddiyata sapan ve kendini lâkaydlık içinde ye'se düşüren zavallılar, bu mukaddes eserin kariî olsunlar, anlasınlar ki; nereye giderlerse, nereye bakarlarsa bir Hâlık-ı A'zam'ın, bir Rahîm-i Rahman'ın dairesinden, hududundan, kanunundan ve idaresinden harice çıkamazlar. Her mevcudiyet, her vakıa, her tahavvülât, her inayet, her iltifat bir Kadîr-i Zülcelal'in yed-i zabtındadır.
Barla Lahikası (70)

Çaresi: Mekt.71 (bak yukarı)

7) Halbuki tabiat bataklığında boğulmuş bir tabib, o biçare marîzin elîm ye'sine bir zulmet daha katar.

Barla Lahikası (66)

+

Bu vehmî hastalık çok devam etse, hakikata inkılab eder. Vehham ve asabî insanlarda fena bir hastalıktır. Habbeyi kubbe yapar; kuvve-i maneviyesi kırılır. **Hususana merhametsiz yarım hekimlere veyahud insafsız doktorlara** rastgelse, evhamını daha ziyade tahrik eder. Zengin ise malı **gider**; yoksala ya **aklı gider** veya sıhhati **gider**.
Lem'alar (218)

Çaresi:

Hakikat nazarında herkesten ziyade hasta olan, maddî ve gafil doktorlardır. Eğer eczahane-i kudsiye-i Kur'aniyeden tiryak-misal imanî ilâçları alabilseler, hem kendi hastalıklarını, hem beşeriyetin yaralarını tedavi ederler, inşâallah.

Barla Lahikası (66)

+

Ey derdine derman arayan hasta! Hastalık iki kısımdır. Bir kısmı hakikî, bir kısmı vehmîdir. Hakikî kısmı ise Şâfi-i Hakîm-i Zülcelal, küre-i arz olan eczahane-i kübrasında, her derde bir deva istif etmiş. O devalar ise, dertleri isterler. Her derde bir derman halketmiştir. Tedavi için ilâçları almak, istimal etmek meşrudur. Fakat tesiri ve şifayı, Cenab-ı Hak'tan bilmek gerektir. Dermanı o verdiği gibi, şifayı da o veriyor. Hâzık mütedeyyin hekimlerin tavsiyelerini tutmak, ehemmiyetli bir ilâçtır. Çünkü ekser hastalıklar sû'-i istimalâtтан, perhizsizlikten ve israftan ve hatiattan ve sefahetten ve dikkatsizlikten geliyor. Mütedeyyin hekim, elbette meşru bir dairede nasihat eder ve vesayada bulunur. Sû'-i istimalâtтан, israfattan men'eder, teselli verir. Hasta o vesaya ve o teselliye itimad edip hastalığı hafifleşir, sıkıntı yerinde bir ferahlık verir. Amma vehmî hastalık kısmı ise; onun en müessir ilâcı, ehemmiyet vermemektir. Ehemmiyet verdikçe o büyür, şişer. Ehemmiyet vermezse küçülür, dağılır. Nasilki arılara iliştiğe, insanın başına üşüşürler, aldırılmazsan dağılır. Hem karanlıkta gözüne sallanan bir ipten gelen bir hayale ehemmiyet verdikçe büyür. Hattâ bazan onu divane gibi kaçıır; ehemmiyet vermezse, âdi bir ipin yılan olmadığını görür, başındaki telaşına güler.

Lem'alar (217 - 218)

8) bir kısım etvar-ı gafletin sıklet-i maneviyesinden omuz silkmeye benzeyen zelzele gibi mevt-âlûd hâdisat-ı hayatiyesini; bir mülhidin neşrettiği gibi gayesiz, tesadüfî zannederek **bütün musibetzedelerin elîm zayıatını bedelsiz hebâen-mensur gösterip, müdhiş bir ye'se atarlar.**

Sözler (170)

Çaresi:

a) Belki öyle hâdiseler, bir Hakîm-i Rahîm'in emriyle ehl-i imanın fâni malını, sadaka hükmüne çevirip ibka etmektir ve küfran-ı nimetten gelen günahlara keffarettir.

Sözler (170)

b) O musibet-i semaviyeden ve beşerin zalim kısmının cinayetinin neticesi olarak gelen felâketten vefat eden ve perişan olanlar eğer onbeş yaşına kadar olanlar ise, ne dinde olursa olsun şehid hükmündedir. Müslümanlar gibi büyük mükâfat-ı maneviyeleri, o musibeti hiçe indirir. Onbeşinden yukarı olanlar, eğer masum ve mazlum ise, mükâfatı büyüktür; belki onu Cehennem'den kurtarır. Çünkü âhircamanda madem fetret derecesinde din ve din-i Muhammedî'ye (A.S.M.) bir lâkaydlık perdesi gelmiş ve madem âhircamanda Hazret-i İsa'nın (A.S.) din-i hakikîsi hükmedecek, İslâmiyetle omuz omuza gelecek. Elbette şimdi, fetret gibi karanlıkta kalan ve Hazret-i İsa'ya (A.S.) mensub Hristiyanların mazlumları çektikleri

felâketler, onlar hakkında bir nevi şehadet denilebilir. Hususan ihtiyarlar ve musibetzedeler, fakir ve zaîfler, müstebid büyük zalimlerin cebr ü şiddetleri altında musibet çekiyorlar. Elbette o musibet, onlar hakkında medeniyetin sefahetinden ve küfranından ve felsefenin dalaletinden ve küfründen gelen günahlara keffaret olmakla beraber, yüz derece onlara kârdır diye hakikattan haber aldım. Cenab-ı Erhamürrâhimîn'e hadsiz şükrettim. Ve o elîm elem-i şefkatten teselli buldum.

Eğer o felâketi gören zalimler ise ve beşerin perişanîyetini ihzar eden gaddarlar ve kendi menfaati için insan âlemine ateş veren hodgâm, alçak insî şeytanlar ise, tam müstehak ve tam adalet-i Rabbanîyedir. Eğer o felâketi çekenler, mazlumların imdadına koşanlar ve istirahat-ı beşeriye için ve esasat-ı diniyeyi ve mukaddesat-ı semaviyeyi ve hukuk-u insaniyeyi muhafaza için mücadele edenler ise, elbette o fedakârlığın manevî ve uhrevî neticesi o kadar büyüktür ki; o musibeti onlar hakkında medar-ı şeref yapar, sevdirir. Kastamonu Lahikası (111 - 112)

9) Sıkıntı, sefahetin muallimidir. **Ye's, dalalet-i fikrin; zulmet-i kalb, ruh sıkıntısının menba'idır.**

Mektubat (477)

Çaresi:

Ve keza eşyanın esbaba isnadındaki istib'addan ve istiğrabdan hasıl olan inkârdan neş'et eden dalaletlerden hasıl olan ızdırabat, bütün akılları, ruhları Vâcib-ül Vücut'a firar ve iltica etmeye mecbur eder. Çünkü ancak Onun kudretiyle, iradesiyle her müşkil hallolur ve kapalı kapılar açılır. Ve Onun zikriyle kalbler mutmain olurlar. Binaenaleyh necat ve halas ancak Allah'a iltica ile olur.

Mesnevi-i Nuriye (58)

10) **Ümitsizliği intaç eden hırs**

Mesnevi-i Nuriye (119)

Çaresi:

a) İsrâf, hırsı intaç eder. Hırs, üç neticeyi verir. **Birincisi:** Kanaatsızlıktır. Kanaatsızlık ise sa'ye, çalışmaya şevki kırar. Şükür yerine şekva ettirir, tenbelliğe atar. **Hırsın ikinci neticesi:** Haybet ve hasarettir. Maksudunu kaçırmak ve istiskale maruz kalıp, teshilât ve muavenetten mahrum kalmaktır. **Üçüncü Netice:** Hırs ihlası kırar, amel-i uhreviyeyi zedeler. Çünkü bir ehl-i takvanın hırsı varsa, teveccüh-ü nâsı ister. Teveccüh-ü nâsı müraat eden, ihlas-ı tâmmi bulamaz.

Lem'alar (144-146)

b) Şükürün mikyası; kanaattır ve iktisaddir ve rızadır ve memnuniyettir. Şükürsüzlüğün mizanı; hırstır ve israftır, hürmetsizliktir, haram helâl demeyip rastgeleni yemektir. Evet hırs; şükürsüzlük olduğu gibi, hem sebep-i mahrumiyettir, hem vasıta-i zillettir.
Mektubat (366)

c) **كُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا** Şu âyet-i kerime, iktisada kat'î emir ve israftan nehy-i sarîh suretinde gayet mühim bir ders-i hikmet veriyor. Şu mes'elede "Yedi Nükte" var.
BİRİNCİ NÜKTE: Hâlık-ı Rahîm, nev'-i beşere verdiği nimetlerin mukabilinde şükür istiyor. İsrâf ise şükre zıddır, nimete karşı hasaretili bir istihfaftır. İktisad ise, nimete karşı ticaretli bir ihtiramdır. Evet iktisad hem bir şükür-ü manevî, hem nimetlerdeki rahmet-i İlahiyeye karşı bir hürmet, hem kat'î bir surette sebep-i bereket, hem bedene perhiz gibi bir medar-ı sıhhat, hem manevî dilencilik zilletinden kurtaracak bir sebep-i izzet, hem nimet içindeki lezzeti hissetmesine ve zahiren lezzetsiz görünen nimetlerdeki lezzeti tatmasına kuvvetli bir sebebdir. İsrâf ise, mezkûr hikmetlere muhalif olduğundan, vahim neticeleri vardır.
Lem'alar (139)

2.Ye'sin ilacı nedir,nasıl kurtuluruz?

1) Madem bu elimizdeki Kur'an, Semavat ve Arz'ın Hâlık-ı Zülcelal'inin rububiyet-i mutlakası noktasından ve azamet-i uluhiyeti cihetinden ve ihata-i rahmeti canibinden gelen kelâmıdır, fermanıdır; **bir maden-i rahmetidir**. Ona yapış. Her derde bir deva, her zulmete bir ziya, **her ye'se bir rica**, içinde vardır.
Lem'alar (225-226)

+ Kâh oluyor âyet, insanın isyankârane amellerini zikreder, şedid bir tehdid ile zecreder. Sonra şiddet-i tehdid, **ye'se ve ümitsizliğe atmamak için, rahmetine işaret eden** bir kısım esma ile hâtime verir, teselli eder. Meselâ: İşte bütün kâinat birden, bir lisan ile, müttefikan Hâlık-ı Zülcelalini tesbih edip vahdaniyetine şehadet ederek kendilerine göre muvazzaf oldukları vazife-i ubudiyeti, kemal-i itaatle yerine getirdikleri halde, şu kâinatın hülâsası ve neticesi ve nazdar bir halifesi ve nazenin bir meyvesi olan insan, bütün bunların aksine, zıddına olarak, ettikleri küfür ve şirkin ne kadar çirkin düşüp ne derece cezaya şayeste olduğunu ifade edip bütün bütün ye'se düşürmemek için, hem şunun gibi nihayetsiz bir cinayete, hadsiz çirkin bir isyana Kahhar-ı Zülcelal nasıl meydan verip kâinatı başlarına harab etmediğinin hikmetini göstermek için **إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا** der. O hâtime ile hikmet-i imhali gösterip, bir rica kapısı açık bırakır.
Sözler (429- 430)

+ Deniz fırtınalı ve gece dağdağalı ve karanlık ve her taraftan ümid kesik bir vaziyette **لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ** **münacatı**, ona sür'aten vasıta-i necat olmuştur.

Lem'alar (5- 6)

2) O vakit birden merhamet-i İlahiyenin lisanı, misali, timsali, dellâlı, mümessili olan **Peygamber-i Zîşan Aleyhissalâtü Vesselâm'ın nuru ve şefaati ve beşere getirdiği hediyeye-i hidayeti**, o dermansız hadsiz zannettiğim yaraya güzel bir merhem ve tiryak oldu. Karanlıkları **ye'simi, nurlu bir ricaya çevirdi.**

O Zât-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm, dünyaya geldiği dakikada "ümme'tî ümme'tî" rivayet-i sahiha ile ve keşf-i sadıkla dediği gibi, mahşerde herkes "nefsî nefsi" dediği zaman, yine "ümme'tî ümme'tî" diyerek en kudsî ve en yüksek bir fedakârlık ile, yine şefaatiyle ümme'tinin imdadına koşan bir zâtın gittiği âleme gidiyoruz. Ve o güneşin etrafında hadsiz asfiya ve evliya yıldızlarıyla ışıklanan öyle bir âleme gidiyoruz. İşte o zâtın şefaati altına girip ve nurundan istifade etmenin ve zulümat-ı berzahiyeden kurtulmanın çaresi: Sünnet-i Seniyeye ittibadır.

Lem'alar (224 - 225)

+ Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, vahye istinaden, her bir asırda kuvve-i maneviye-i ehl-i imanı muhafaza etmek için, hem dehşetli hâdiselerde ye'se düşmemek için, hem âlem-i İslâmiyetin bir silsile-i nuraniyesi olan Âl-i Beytine ehl-i imanı manevî rabtirmek için, Mehdi'yi haber vermiş. Âhîrzamanda gelen Mehdi gibi, **herbir asır Âl-i Beytten bir nevi Mehdi, belki Mehdiler bulmuş.**

Mektubat (95)

3) Sen ye'sin zulümatından ve kimsesizliğin vahşetinden ve ervah-ı habisenin iz'acatından ve o vahşetin dehşetinden şu şartlar ile kurtulabilirsin ki, **tabiat gecesini terkedip hakikat güneşine teveccüh etsen** ve yakînen inansan ki, şu gece nurları, gündüz güneşinin ışıklarının gölgeleridir. Bu şartı yaptıktan sonra, sen kemalini bulursun. Fakir ve karanlıklı Kamer yerine, haşmetli Güneş'i bulursun. Fakat sen dahi öteki arkadaşın gibi, Güneş'i safi göremezsin. Belki senin aklın ve felsefen ünsiyet ve ülfet ettikleri perdeler arkasında ve ilim ve hikmetin nescettiği hicabların halfinde ve kabiliyetin verdiği bir renk içinde görebilirsin.

Sözler (339-340)

+ bana **nur-u iman** tam kâfi geldi; kırılmaz bir rica, kopmaz bir ümid, sönmez bir ziya, bitmez bir teselli verdi.

Lem'alar (252)

4) Evet, manen terakki etmeyen avam içinde **kaderin** cây-ı istimali var. Fakat o da maziyat ve mesaibdedir ki, ye'sin ve hüznün ilâcıdır.

Sözler (463- 464)

5) her kemali mahveden ye'si öldürür. Ve herbir saadetin mayesi olan **ümidi** hayatlandırır.
Muhakemat (35)

+ her arzuyu öldüren ye'sin ölmesiyle hayat bulan ümid
Muhakemat (43)

+ . Hem o bedbaht, vahşet ve me'yusiyet ve kimsesizlik içinde azab çekiyor. Ve şu bahtiyar ise, ünsiyet ve ümid ve iştihak içinde telezzüz ediyor.
Sözler (37)

+ [Allah'dan ümidini ancak kafirler keser----Ayet]

6) Fakat **her umûrumda Allah'a istinad** ettiğim için ümitsizliğe düşmüyorum.
Barla Lahikası (34)

7) **Risale-i Nur'un mahiyetini dikkat ve tefekkürle okuyarak anlayıp tahkikî bir imana sahip olan hâlis Nur talebeleri**; ölümden, hapisten, zindandan ve hiçbir beşerî eza ve cefadan korkmazlar. Mukaddes Kur'an ve iman hizmetiyle, vatan ve millet ve âlem-i İslâm ve beşeriyetin ebedî kurtuluşuna çalışırken, dinsizlerin düçar ettiği bir zulüm ve musibetle karşılaşarlarsa, aslâ fütur ve ümitsizliğe düşmezler.

... . Onların tek bir istinad noktaları vardır. O da, sırf rıza-yı İlahî için, ihlasla, Kur'an ve imana hizmetleridir. Masum ve mazlumların muhafızı Cenab-ı Hak'tır. Hiçbir maniaya ehemmiyet vermeyerek, Risale-i Nur'u okumağa ve neşretmeğe, kahraman üstadları misillü feragatla çalışırlar. Bunun içindir ki, yirmibeş senelik müdhiş bir istibdad-ı mutlak içinde Nurlara çalışan Nur talebeleri, iman ve İslâmiyet hizmetinde sarsılmamışlardır. "Zahirde zararlı gibi görünen şeyler, hakikatta nimettir. Zahmette rahmet vardır. İman hizmeti uğrunda başımıza ne gelse hayırdır. Biz başımıza geleceği düşünmekle mükellef değiliz, hizmet-i Kur'aniye ile mükellefiz. Biz, Rabb-i Rahîm'imizin daima inayeti altındayız. Ölsek şehidiz, kalırsak Kur'anın hizmetkârıyız. İslâmiyet düşmanları bizi müebbed dünya hapsine de mahkûm etseler, bizler yine Risale-i Nur'un hizmetindeyiz." diye iman etmişler ve fakat sadece imanla kalmamışlar, bilfiil de amel etmişlerdir; meydandadır.

Tarihçe-i Hayat (542- 543)

8) Ben de bu okunan Sözler hem tarîkata, hem hakikata pek muvafıktır. Bu zamanın yaralarına bir ilâçtır diyordum. Ve her ne zaman ye's içerisinde kalsam kardeşimin yanına gelir, işittiğim hakikatleri **Risale-i Nur'dan okutur, dinler ve Risale-i Nur'un verdiği feyizle yaralarım tedavi olur**, giderdim. Herhangi bir mes'eleden bahsedilse, Risale-i Nur'da en iyisi vardır. Yalnız çok insanlar var ki, Sözler'in kıymetini bilmiyorlar. Ben de; bütün bu söylenen sözlere ilâç, risalelerde vardır diyorum. Olanca kuvvetimle küre-i arza bağırarak derim ki: "Hariçte görülen marazlara ilâç vardır."

Barla Lahikası (159)

9) Ecnebler, Avrupalılar terakkide istikbale uçmalarıyla beraber bizi maddî cihette kurûn-u vustâda durduran ve tevkif eden altı tane hastalıktır. O hastalıklar da bunlardır:1- Ye'sin, ümitsizliğin içimizde hayat bulup dirilmesi.

Bu altı dehşetli hastalığın ilâcını da bir tıp fakültesi hükmünde hayat-ı içtimaiyemize, eczahane-i Kur'aniye'den ders aldığım "altı kelime" ile beyan ediyorum.

BİRİNCİ KELİME: "**El-emel**". Yani **rahmet-i İlahiyeden kuvvetle ümid beslemek**.

Tarihçe-i Hayat (89)

3.Ye's neleri intaç eder?

1) Ve bizdeki mani ise; **istibdad-ı mütenevvi ve ahlâksızlık ve müşevveşiyet-i ahval ve ataleti intac eden ye'stir ki**, şems-i İslâmiyetin küsufa yüz tutmasına sebep olmuşlardır. Muhakemat (10)

2) Arkadaş! Ye'se düşen adam, azabdan kurtulmak için, istinad edecek bir noktayı aramaya başlar. Bakar ki, bir miktar hasenat ve kemalâtı var, hemen o kemalâtına bel bağlar. Güvenerek der ki: "Bu kemalât beni kurtarır, yeter" diye bir derece rahat eder. Halbuki a'male güvenmek **ucbdur**. İnsanı dalalete atar. Çünkü insanın yaptığı kemalât ve iyiliklerde hakkı yoktur; mülkü değildir, onlara güvenemez. Mesnevi-i Nuriye (65)

3) Ecnebler, Avrupalılar terakkide istikbale uçmalarıyla beraber bizi **maddî cihette kurûn-u vustâda durduran ve tevkif eden** altı tane hastalıktır. O hastalıklar da bunlardır:1- Ye'sin, ümitsizliğin içimizde hayat bulup dirilmesi. Tarihçe-i Hayat (89)

4) **İnsanları** canlandıran emeldir; **öldüren** ye'stir. Mektubat (473)

2.Ders: EMEL

1.Emel'i tanıyalım:

1) ebede uzanan emelleri ve arzuları
Asa-yı Musa (37)

2) emelleri semavat ve arzın aktarında intişar etmiş
Lem'alar (135)

3) Fakat emelleri, arzuları ve elemleri ve belaları ise; dairesi, gözü, hayali nereye yetişirse ve gidinceye kadar geniştir.

Sözler (19)

2.Emeller nereden gelir?

1) insanî istidadatı ve ebede uzanan emelleri ve arzuları ve o istidad ve arzuları besleyen kâinatın pek çok rabitalarını ve hakikatlarını
Şualar (219)

2) Dünyayı dolduracak kadar o **kalbin** hem emelleri, hem de düşmanları vardır. Ancak, Ganiyy-i Mutlak ve Hâfız-ı Hakikî ile itminan edebilir.
Mesnevi-i Nuriye (117)

+ kalbimin müyul ve emellerini
Mesnevi-i Nuriye (110)

+**Vicdanı**, binler âmâl (emeller) ve emanî ile dolu gürültülerinden cinnet getirecek bir hale gelir.
İşarat-ül İ'caz (28)

3) kalem-i kudretle sahife-i **fitratımda** ebede uzanan arzular ve sermede yayılan emeller aşikâre bir surette yazılmıştır, mahiyetimde dercedilmiştir.
Sözler (211)

+ **Beşerin cevher-i ruhunda derc edilmiş** gayr-ı mahdud istidadat ve o istidadatta mündemiç olan gayr-ı mahsur kabiliyetler ve o kabiliyetlerden neş'et eden hadsiz meyiller ve o hadsiz **meyillerden hasıl olan** nihayetsiz emeller ve o nihayetsiz emellerden tevellüd eden gayr-ı mütenahî efkâr ve tasavvurat-ı insaniye
Sözler (521)

3.Emellerin neticesi ve çaresi:

1) bir Rahmanurrahîm'in rahmetine iman ile istinad edip, intisabını bilen elbette öyle bir nokta-i istimdad bulur ki; en edna derecesi, hadsiz ebedî emellere meded verip idame eder.
Lem'alar (250)

2) Hem hadsiz emellerin, elemlerin varsa, nihayetsiz bir sevab ve hadsiz bir rahmet seni bekliyor. Hem hadsiz arzuların, makasudın varsa, onları düşünüp muztarib olma. Onlar bu dünyaya sığışmaz. Onların yerleri başka diyardır ve onları veren de başkadır."
Sözler (635)

3) İşte bu hadsiz arzu ve emellere bağlı olduğu halde, sermayesi bir cüz'î cüz-ü ihtiyarî ve fakr-ı mutlak bir insana, âhirete iman ne derece kuvvetli ve kâfi ve vâfi bir hazine, bir medar-ı saadet ve lezzet, bir medar-ı istimdad, bir merci' ve dünyanın hadsiz gamlarına karşı bir medar-ı teselli olduğu öyle bir meyve ve faidedir ki; onu kazanmak yolunda dünya hayatını feda etse, yine ucuzdur.

Asa-yı Musa (40 - 41)

4) Evet fıtraten daimî bir hayat ve ebedî yaşamak isteyen ve hadsiz emelleri ve nihayetsiz elemeleri bulunan bîçare insana, elbette o hayat-ı ebediyenin üss-ül esası ve anahtarı olan iman-ı billah ve marifetullah
Şualar (100)

5) Ve keza beşerin gayr-ı mütenahî meyil ve emelleri, kıyameti ister.
İşarat-ül İ'caz (53)

6) İşte böyle bir insanın o yüksek ruhunu inbisat ettiren, ibadettir; istidadlarını inkişaf ettiren, ibadettir; meyillerini temyiz ve tenzih ettiren, ibadettir; emellerini tahakkuk ettiren ibadettir; fikirlerini tevsî' ve intizam altına alan, ibadettir; şehviye ve gazabiye kuvvelerini hadd altına alan, ibadettir; zahirî ve bâtinî uzuvlarını ve duygularını kirleten tabiat paslarını izale eden, ibadettir; insanı mukadder olan kemalâtına yetiştiren, ibadettir; abd ile Mabud arasında en yüksek ve en latif olan nisbet, ancak ibadettir. Evet kemalât-ı beşeriyenin en yükseği, şu nisbet ve münasebettir.

İşarat-ül İ'caz (85)

7) Kalb imanın mahalli olduğu gibi, en evvel Sâni'i arayan ve isteyen ve Sâni'in vücudunu delailiyle ilân eden, kalb ile vicdandır. Zira kalb, hayat malzemesini düşünürken, en büyük bir acze maruz kaldığını hisseder etmez, derhal bir nokta-i istinadı; kezalik emellerinin tenmiyesi (nemalandırmak) için bir çare ararken, derhal bir nokta-i istimdadı aramaya başlar. Bu noktalar ise, iman ile elde edilebilir.

İşarat-ül İ'caz (77)

4.Emellerin çeşitleri:

1)bir adamın cüz'î bir emirden me'yus olması ve **vehmî bir emelden** ümidi kesilmesi ve ehemmiyetsiz bir işten inkisar-ı hayale uğraması sebebiyle tatlı hayaller ona acılaşıyor, şirin vaziyetler onu tazib ediyor, dünya ona dar geliyor, zindan oluyor. Lem'alar (115 - 116)

2)Evet ihlası zedeleyen ve riyaya ve dünyaya sevkeden, **tûl-i emel** olduğu gibi; riyadan nefret veren ve ihlası kazandıran, rabıta-i mevttir.

Lem'alar (163)

**KUYULARDA MI KALDIN...?
YUSUF BULUR ÜZÜLME...**

**ATEŞLERE Mİ KALDIN(DALDIN)..?
İBRAHİM GELİR ÜZÜLME...**

**DALGALAR MI BOĞUYOR..?
YUNUS BULUR ÜZÜLME...**

**GÜNEŞ YAKMAYA MI BAŞLADI...?
ÖMER BAKAR ÜZÜLME...**

**BÜTÜN KAPILAR MI KAPANDI...?
BİR KAPIYI KAPATAN BİN TANE AÇAR ÜZÜLME...**

**YETER Kİ TESLİM ET KENDİNİ RABBİNE...
O SANA ELBET DÖNER ÜZÜLME...**

**HASAN AKAR
NURDERSİ.COM**